

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău

DECIZIE

25 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al

Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Angela Bostan

Judecătorii

Negru Veronica și Ludmila Popova

A judecat în ordinea art. 426 CPC al RM - fără citarea părților, recursul declarat de directorul „SRL „XXXXXXXXXX” – XXXXXXXXXXXX împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, adoptată în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „XXXXXXXXXX” SRL către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, veniturii ratat și a prejudiciului moral.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei și argumentelor recursului, Colegiul

c o n s t a t ă :

Obiectul acțiunii și circumstanțele cauzei.

La 09 octombrie 2014 reclamantul SRL „XXXXXXXXXX” s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată îndreptată către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” -intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, privind încasarea prejudiciului material, veniturii ratat și a prejudiciului moral.

Urmare a temeiurilor de fapt și de drept invocate în conținutul cererii de chemare în judecată, a solicitat reclamantul, admiterea cererii, încasarea în mod solidar de la SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor în beneficiul reclamantului suma de 39626,23 lei - cu titlu de prejudiciu material, suma de 65100 Euro -cu titlu de venit ratat și 30000 lei - cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2014, a fost admisă parțial cererea SRL „XXXXXXXXXX” privind amânarea achitării taxei de stat cu eșalonarea acesteia în 2 tranșe, **fiind dispusă achitarea 1 tranșe în mărime de ½ din cuantumul taxei de stat restatnte urma a fi achitată pînă la prima ședință de judecată care a fost stabilită pentru XXXXXXXXXXXX, iar a 2-a tranșă urmînd a fi achitată pînă la etapa susținerilor verbale.**

Tot o dată, după achitarea efectivă a taxei de stat, prin încheierea din 13 octombrie 2014, a fost dispusă primirea spre examinare a cererii depuse de SRL „XXXXXXXXXX” către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor privind încasarea prejudiciului material, veniturii ratat și a prejudiciului moral.

Ca urmare a nexecutării dispoziției încheierii din 13 octombrie 2014, prin încheierea emisă la XXXXXXXXXXXX, instanța de fond a recurs la aplicarea prevederilor art.267 lit. k) Cod de procedură civilă, fiind scoasă de pe rol cererea SRL „XXXXXXXXXX”.

Actul procesual emis de instanța de fond ce constituie obiect al recursului.

În acest sens, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, 21 decembrie 2016 s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de SC „XXXXXXXXXX” SRL către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor”, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, veniturii ratat și a prejudiciului moral.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretensele încălcări.

Invocînd ilegalitatea încheierii instanței de fond din 21 decembrie 2016, directorul SRL „XXXXXXXXXX” a înaintat recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea încheierii judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, cu remiterea pricinii pentru judecarea cauzei în fond, în aceiași instanță.

În susținerea argumentelor sale, recurentul a invocat faptul că, după ce a fost emisă încheierea de eșalonare în două tranșe a taxei de stat, a fost achitate în total taxa de stat în mărime totală de 20000 lei, ulterior prin încheierea judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din XXXXXXXXXXXX, cauza civilă a fost strămutată spre examinare la judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău. Astfel, instanța de fond în ședința de judecată din XXXXXXXXXXXX, la etapa cereri și demersuri, pînă a trece la susținerile verbale, urma să verifice executarea încheierii din 13 octombrie 2014 prin care a fost amînată achitarea taxei de stat, ceea ce nu a fost făcut. Atenționează recurentul. că SRL „XXXXXXXXXX” a executat integral dispozițiile încheierii din 13 octombrie 2014 prin care a fost amînată achitarea taxei de stat. La 21

decembrie 2016 când a fost și avut loc etapa susținerilor verbale, a toua transă a taxei de stat aferentă raportului juridic litigios a fost achitată integral, însă prezentarea ordinului de plată în mărime de 18551,30 lei, a fost imposibil de realizat pînă la începerea ședinței de judecată, avînd în vedere că aceasta a început la orele 09:00 dimineață.

Menționează recurentul, că din ordinul de plată anexat, este cert că achitarea taxei de stat a avut loc la data ședinței de judecată în cadrul căreia au avut loc susținerile orale, astfel încît reclamantul nu s-a eschivat cu rea-credință de obligațiunea respectivă, cu toate că instanța nu s-a interesat pînă la etapa susținerilor verbale despre acest fapt. Or, în opinia recurentului, în acțiunile sale nu a existat "rele intenții de eschivare de la plata taxei de stat", or după cum rezultă din materialele cauzei civile se reține, că inițial depunerii cererii de chemare în judecată, acesta a achitat taxa de stat în mărime de 3000 lei, ulterior la XXXXXXXXXX a achitat prima tranșă a taxei de stat în sumă de 17000 lei, urmînd să achite ce-a de a 2-a tranșă a taxei, la etapa susținerilor verbale – fapt realizat. În aceeași ordine de idei, atenționează recurentul că instanța de fond pînă a emite încheierea de scotere de pe rol a cauzei civile, urma să țină cont că aceasta se află în curs de judecare din XXXXXXXXXX - mai mult de 2 ani, ceea ce în viziunea sa prin prisma jurisprudenței CEDO, constituie o încălcare a termenului rezonabil de examinare a cauzei. Or, în cazul dat, instanța de fond nu a ținut cont de buna-credință a reclamantului, care a fost prezent în toate ședințele judiciare și nu a creat condiții pentru tergiversarea examinării litigiului. Astfel, în situația în care la caz examinarea cauzei a durat mai bine de 2 ani, instanța urma să dea o soluție în fond, însă nu să scoată de pe rol cererea.

Argumentele intimaților vis-a-vis de pretensele încălcări.

Intimatul – ÎM „Administrația de Stat a Drumurilor” și intervenientul accesoriu „Primăria mun.Chișinău” – fiind înștiințat despre judecarea recursului și obligativitatea prezentării în adresa instanței a referinței la cererea de recurs înaintată de SRL „XXXXXXXXXXXX” - nu a reacționat în acest sens, și nu a depus referințe asupra cererii de recurs, condiții în care instanța de recurs urmează să judece recursul declarat în baza materialelor anexate la dosar.

Totodată, la XXXXXXXXXX în cancelaria Curții de Apel Chișinău a fost înregistrată referința SA „XXXXXXXXXXXX” asupra cererii de recurs depuse de SRL „XXXXXXXXXXXX” împotriva încheierii judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 21 decembrie 2016, prin care a fost scoasă de pe rol acțiunea civilă.

Astfel, indică intimatul că consideră neîntemeiată și nefondată cererea de recurs depusă de SRL „XXXXXXXXXXXX” din care motive solicită respingerea integrală a cererii.

În motivarea poziției invocate, atenționează intimatul, că acțiunea civilă depusă de recurent a constituit încasarea prejudiciului material moral și a venitului ratat, acțiune care este supusă taxei de stat.

În ședința de judecată din 21 decembrie 2016 au fost prezenți la proces toți participanții, cu excepția intervenientului accesoriu. Astfel, ședința de judecată din 21 decembrie 2016 a început la orele 09:09, iar după examinarea tuturor probelor, președintele ședinței cu acordul participanților la proces inclusiv și reprezentantului SRL „XXXXXXXXXXXX” a declarat finalizarea examinării pricinii și trecerea la audierea susținerilor verbale. În ședința de judecată din 21 decembrie 2016 orele 10:09, reprezentantul reclamantului în replică referitor la achitarea celei de a 2-a tranșă a taxei de stat, a declarat că solicită instanței, ca taxa de stat să fie încasată odată cu adoptarea hotărîrii și că astăzi nu a fost achitată. Faptul dat este probat prin înregistrarea audio a ședinței de judecată din 21 decembrie 2016. Prin urmare, din cauza neexecutării dispoziției emise de instanță, a fost dispus scoaterea de pe rol a aceriî de chemare în judecată depusă de SC „XXXXXXXXXXXX” SRL către SA „XXXXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor”, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” intervenient accesoriu Primăria mun.Chișinău privind încasarea prejudiciului material, venitului ratat și a prejudiciului moral. Or, potrivit prevederilor legale și a circumstanțelor relatate, reține că ratele taxei de stat nu au fost achitate de reclamant și nu a fost executată încheierea din 13 octombrie 2014, or dovada achitării taxei de stat nu a fost prezentată de reclamant în ședința de judecată. Avînd în veder cele menționate, concluzionează că reclamantul intenționat nu achită taxa de stat în termenul stabilit, într-u executarea dispoziției încheierii din 13 octombrie 2014. În opinia sa, recursul reclamantului este unul fals și declarativ.

La 15 martie 2017, în cancelaria Curții de Apel Chișinău a fost înregistrată referința XXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor la cereria de recurs depuse de SRL „XXXXXXXXXXXX” împotriva încheierii judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 21 decembrie 2016 prin care a fost scoasă de pe rol acțiunea civilă.

Astfel, indică intimatul că consideră poziția recurentului expusă în cererea de recurs ca fiind una eronată, solicită respingerea cererii recurentului ca fiind neîntemeiată, cu menținerea încheierii judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 21 decembrie 2016. Concretizează intimatul, că tergiversarea examinării cauzei pe parcursul a 2 ani de zile sa produs din cauza reclamantului, pe motiv că nu-și putea susține poziția, înaintînd mai multe cereri de amîinare în scopul formulării pretențiilor. Astfel, SRL „XXXXXXXXXXXX” a cunoscut că ședința din 21 decembrie 2016, a fost amînată pentru ca părțile să se pregătească de susținerile verbale și fiecare parte să le prezinte în scris. În acest sens, reclamantul cunoscînd despre data cînd urmau să aibă loc susținerile verbale, urma ca cel tîrziu la data de 20 decembrie 2016 să achite taxa de stat. În opinia sa consideră că temeiurile invocate de recurent sunt eronate, precum, că contabila cu ordinul de plată nu a avut acces la ședința de judecată, or ședințele de judecată sunt publice, avînd posibilitatea orîcîine să asiste la ședință. Consideră, că reclamantul a achitat taxa de stat după ce a fost pronunțată încheierea de scoatere de pe rol a cererii, din motivul neachitării taxei de stat.

Verificarea termenului de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul Civil a constatat cu certitudine faptul că încheierea Judecătorei judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 21 decembrie 2016 prin care s-a dispus scoaterea cererii de pe rol, a fost recepționată de reprezentantul recurentului la data de 21 decembrie 2016, fapt conformat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d.43), iar cererea de recurs a fost înregistrată la 28 decembrie 2016 în cadrul judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău (f.d.47-49).

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Civil consideră că, recursul declarat de directorul XXXXXXXXXX în numele SRL „XXXXXXXXXXXX” a fost depus în interiorul termenului legal or, la materialele cauzei se atestă recepționarea încheierii contestate de către reprezentantul reclamantului la data de 21 decembrie 2016 (f.d.43) cererea de recurs fiind înregistrată în cadrul Judecătorei Rîșcani la 23 decembrie 2016 (f.d.47-49).

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 426 CPC al RM, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. b) CPC al RM, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare în primă instanță.

Conform art. 428 CPC al RM, decizia instanței de recurs este definitivă și nu este supusă apelului.

Conform art. 428 CPC al RM, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

Astfel, materialele cauzei denotă faptul că la 09 octombrie 2014 reclamantul SRL „XXXXXXXXXX” s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, venitului ratat și a prejudiciului moral.

Potrivit încheierii judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2014, a fost admisă parțial cererea SRL „XXXXXXXXXX” privind amânarea achitării taxei de stat cu eșalonarea acesteia în 2 tranșe, astfel încât 1 tranșă în mărime de ½ din cuantumul taxei de stat restatnte urma a fi achitată pînă la prima ședință de judecată care va avea loc la XXXXXXXXXXXX și 2-a tranșă urmînd a fi achitată pînă la etapa susținerilor verbale. Totodată, prin încheierea din 13 octombrie 2014, a fost dispus primirea spre examinare a cererii de puse de SRL „XXXXXXXXXX” către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor privind încasarea prejudiciului material, venitului ratat și a prejudiciului moral, pentru XXXXXXXXXXXX fiind fixată ședința în cadrul căreia urmau a fi audiate susținerile orale.

Ca urmare a nexecutării dispoziției dispuse în încheierea din 13 octombrie 2014, instanța de fond a recurs la aplicarea prevederilor art.267 lit.k) Cod de procedură civilă, iar prin încheierea din 21 decembrie 2016 a dispus scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de SC „XXXXXXXXXX” SRL către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău.

Exprimîndu-și dezacordul să față de încheierea respectivă, la 28 decembrie 2016, reclamantul SRL „XXXXXXXXXX” a înaintat cerere de recurs, solicitînd admiterea acesteia și casarea încheierii contestate, cu remiterea pricinii pentru examinare în fond.

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău, apreciînd temeiurile invocate de reprezentantul reclamantului, apreciază ca fiind eronate concluziile instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 267 lit. k) Cod procedură civilă „Instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care instanța a amînat sau a eșalonat plata taxei de stat, iar reclamantul nu a plătit-o în termenul stabilit de instanță”

Astfel, studiînd materialele cauzei civile, în coraport cu argumentele expuse de recurent, Colegiului Civil concluzionează că instanța de fond la adoptarea încheierii din 21 decembrie 2016 greșit a concluzionat necesitatea scoaterii cererii de pe rol. Or, în cadrul ședinței de judecare a pricinii din 21 decembrie 2016, judecătorul, avînd cunoștința deplină de încheierea instanței din 13 octombrie 2014, avea obligația pozitivă de a cere reclamantului explicații cu privire la situația de fapt și motivarea în drept a circumstanțelor ce țin de plata celei de-a doua tranșe a taxei de stat – obligație pusă în sarcina acestuia prin dispoziția instanței, nefiind stabilită o dată concretă de achitare a taxei de stat, fiind doar menționată necesitatea achitării acesteia pînă la etapa susținerilor verbale.

În acest sens, Colegiul atestă că judecătorul deține nu doar dreptul – dar și obligația de a le cere explicații părților asupra oricăror situații ce țin de înlăturarea unor incidente procesuale, în acest ultim caz lămuririle părților urmînd a fi consemnate de grefier în procesul verbal al ședinței de judecată. Acest fapt impunea obligația pozitivă a instanței de a verifica din oficiu executarea încheierii din 13 octombrie 2014, înainte de a recurge la finisarea cercetării judecătorești și trecerea la susținerile verbale, și doar în condițiile în care aceasta ar fi soluționat și ar fi statuat incontestabil neexecutarea obligației de plată a taxei de stat - urma a se expune prin emiteria ulterioară a încheierii de scoatere a cererii de pe rol, dacă prevederile lit. k) al art. 267 Cod de procedură civilă îmbrăcau integral circumstanțele faptice ale situației.

La caz, reieșind din procesul verbal al ședinței de judecată din 21 decembrie 2016, instanța nu a pus în discuție chestiunea cu privire la achitarea celei de-a doua tranșe a cuantumului taxei de stat, obligație impusă reclamantului prin încheierea din 13 octombrie 2014, și prin urmare, Colegiul constată că aceasta nu a stabilit dacă pînă la adoptarea încheierii contestate a fost sau nu achitată integral plata taxei de stat de către partea reclamantă. Or, în acest sens, la data emiterii încheierii - potrivit ordinului de plată nr. 65 din 21 decembrie 2016 pe contul trezoreriei de stat de către SRL „XXXXXXXXXX” a fost virate suma de 18551,30 lei, destinația plății constituind de fapt plata taxei de stat.(f.d.76)

Aceste circumstanțe denotă executarea integrală de către recurent a obligațiilor statuate prin încheierea din 13 octombrie 2014 și cu titlu de consecință, impune de fapt concluzia netemeinicii încheierii contestate.

Subsecvent, Colegiul notează și faptul că la adoptarea încheierii din 21 decembrie 2016, instanța de fond nu a apreciat obiectiv criteriile procesuale ce țin de complexitatea pricinii dar și de faptul că aceasta se află în curs de judecare o perioadă mai mare de 2 ani, prin urmare, încheierea procesului nu cu o soluție de scoatere de pe rol a cauzei, urma a fi adoptată doar în condițiile în care, instanța de fond, cu certitudine ar fi constatat circumstanțele de fapt care ar fi fost incontestabil în stare să oblige instanța la o atare acțiune, urmînd ca aceasta să se implice cu un rol activ întru verificarea și constatarea faptului, dacă încheierea din 13 octombrie 2014 a fost sau nu executată integral pînă la adoptarea încheierii.

Mai mult, Colegiul atestă că la data adoptării încheierii de scoatere a cererii de pe rol, taxa de stat a fost achitată de către partea reclamantă în cuantum integral or, la data depunerii cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 3000 lei, ulterior la XXXXXXXXXXXX a achitat prima tranșă a taxei de stat în sumă de 17000 lei, iar la 21 decembrie 2016 acesta a achitat în contul trezoreriei de stat suma de 18551,30 lei.

În contextul celor relateate, Colegiul atestă că încheierea instanței de fond aduce o atingere directă dreptului reclamantului la un proces echitabil, or încheierea procesului printr-un act procesual alt decît cel de expunere asupra fondului cauzei după o perioadă mai mare de 2 ani - vine să atenteze la dreptul reclamantului de judecare a pricinii în termeni rezonabili, drept protejat în exclusivitate de reglementările art. 6 CEDO, cit și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

De altfel, într-o jurisprudență constantă, Curtea deși a stabilit faptul că dreptul la o instanță nu este absolut, în această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen nu exclude nici o dată ipoteză că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy –Miloslavsky împotriva Regatului Unit), dar această restricție se impune a fi una justificată, generată de situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție. Respectiv Jurisprudența Curții în nenumărate rînduri a evidențiat faptul că, impunerea achitării taxei de stat în condițiile în care norma legală, și situația contestatarului prevede scutirea de la achitarea taxei de stat – ar restricționa nejustificat accesul la justiție, și s-ar admite astfel încălcarea unuia din drepturile fundamentale consfințite în Convenție. La caz, constatănd necesitatea admiterii parțiale a cererii reclamantului cu privire la amînarea sau eșalonarea plății taxei de stat, instanța de fond a recunoscut starea financiară dificilă a reclamantului. Drept consecință, reținerea în continuare a aspectului respectiv ca un impediment de a obține o soluție asupra unui proces pe care acesta la intentat în revendicare, ar fi în stare să genereze o atingere drepturilor sale fundamentale, în cadrul actualului proces, mai ales în condițiile în care acesta a executat integral încheierea de amînare a achitării plății taxei de stat, iar la data adoptării încheierii contestate, acesta a și recurs la achitarea ultimei tranșe din cuantumul acesteia.

Pe motivele expuse, Colegiul consideră ca fiind nefondat argumentul intimatului XXXXXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, referitor la faptul că reclamantul a recurs la achitarea taxei de stat doar după adoptarea încheierii. În acest sens, Colegiul notează că, reieșind din circumstanțele speței, dar și din faptul că la caz, pînă la adoptarea încheierii cu privire la scoaterea cererii de pe rol, instanța de fond nu a pus în dezbateri procesuale chestiunea respectivă, momentul nemijlocit al achitării taxei de stat de către reclamant nu are relevanță, afită timp cît acesta datează cu ziua adoptării încheierii.

Prin urmare, în condițiile expuse supra, statuând cu certitudine faptul că instanța de fond a aplicat eronat normele procedurale la adoptarea încheierii de scoatere a cererii de pe rol, Colegiul Civil concluzionează despre necesitatea admiterii recursului declarat de directorul „SRL „XXXXXXXXXX” – XXXXXXXXXXXX, și casarea integrală a încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 și restituirea pricinii în prima instanță pentru examinarea fondului cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) și art. 426 CPC RM, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Recursul declarat de directorul „SRL „XXXXXXXXXX” – XXXXXXXXXX - se admite.

Se casează încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 prin care s-a dispus scoatere de pe rol a pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „XXXXXXXXXX” SRL către SA „XXXXXXXXXX”, XXXXXXXXX și Infrastructurii Drumurilor, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, intervenient accesoriu - Primăria mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului material, venitului ratat și a prejudiciului moral, cu restituirea pricinii spre judecare în fond în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Judecătorul /semnătură/ Angela Bostan

Judecătorii /semnătură/ Veronica Negru

/semnătură/ Ludmila Popova